

حذف و ذخیره‌سازی دی‌اکسیدکربن بعنوان پلی جهت نیل به یک اقتصاد هیدروژنی

ابوالفضل شیروودی - نیلوفر جعفری - مهندام رحیم‌زاده

ashiroudi@iranenergy.org.ir

وزارت نیرو - سازمان انرژیهای نو ایران

واژه‌های کلیدی: حذف - ذخیره‌سازی - دی‌اکسیدکربن - اقتصاد هیدروژنی - پل سوختی

تولید هیدروژن در جهان عمدتاً بر پایه سوختهای فسیلی است و سالیانه مقادیر قابل توجهی کربن در جو متشر می‌شود. در گذر به اقتصاد هیدروژنی، هیدروژن از طریق مبدل گاز طبیعی با فرآیند تبدیل گاز توسط بخار یا الکترولیز آب (که برق مورد نیاز خود را از نیروگاههای فسیلی تأمین می‌نماید)، حاصل می‌گردد و در طی این انتقال قطعاً محصولات فرعی نظیر CO_2 را در جو متشر خواهند نمود؛ بنابراین در ورود به اقتصاد هیدروژنی موضوع کاهش انتشار CO_2 از اولویت بیشتری برخوردار است مگر اینکه بتوان آنرا کاملاً حذف، جمع‌آوری و ذخیره‌سازی نمود. استفاده از هیدروژن تولید شده از منابع مختلف در پل‌های سوختی (که بعنوان یکی از محركهای اصلی توسعه و ایجاد عصر هیدروژنی خواهند بود) می‌تواند موجب عدم انتشار آلاینده‌های زیست محیطی گردد. در این مقاله به بررسی روش‌های حذف و ذخیره‌سازی CO_2 که بعنوان پلی ضروری جهت رسیدن به یک اقتصاد هیدروژنی مطرح است، پرداخته شده است.

چکیده

نیاز بشر به استفاده از انرژی به نحو چشمگیری افزایش یافته است و موجب گردیده است تا بشر از عصر استفاده از چوب و زغال‌سنگ به دلیل بحرانهای نفتی و آلایندگی ناشی از آن، محدودیت منابع فسیلی و تصویب قانونهای سخت مبارزه با آلودگی محیط زیست، به سمت استفاده از سوختهای با کربن کمتر نظیر گاز طبیعی و در نهایت هیدروژن متمایل شود. هیدروژن به خاطر دارا بودن تمامی نیازها و خصوصیات یک حامل انرژی مناسب و پاک در درازمدت می‌تواند جایگزین مناسبی برای سوختهای فسیلی باشد لذا با توجه به نکات مثبت زیست محیطی، اقتصادی و قوانین وضع شده، امروزه جهان به سمت توسعه پایدار با استفاده از انرژی هیدروژنی سوق داده می‌شود و پیش‌بینی می‌شود که در آینده‌های نه چندان دور، تولید و مصرف آن بعنوان حامل انرژی به سراسر اقتصاد جهانی سرایت کند و اقتصاد هیدروژنی تثبیت شود؛ با این وجود نباید انتظار داشت که هیدروژن در بدو ورود از نظر قیمتی بتواند با سایر حامل‌های انرژی رقابت نماید. امروزه